

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1So/87/2014
Identifikačné číslo spisu:	6013201898
Dátum vydania rozhodnutia:	16.12.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:6013201898.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Jany Henčekovej, PhD. v právnej veci navrhovateľky: T. P., bytom G. R. č. XX Q. proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, Bratislava, Ul. 29. augusta č. 8, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX X z 1.8.2013, konajúc o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 26Sd/214/2013-23 zo 17. apríla 2014 jednomyselne takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 26Sd/214/2013-23 zo 17. apríla 2014, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici potvrdil rozhodnutie odporkyne, ktorým odporkyňa zamietla žiadosť navrhovateľky o priznanie invalidného dôchodku, pretože posudkový lekár sociálneho poistenia navrhovateľku pri konštatovanej 20-nej miere poklesu jej pracovnej schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť neuznal za invalidnú, v dôsledku čoho jej nevznikol nárok na invalidný dôchodok.

Krajský súd preskúmal napadnuté rozhodnutie podľa § 250l a nasl. OSP a dospel k záveru, že rozhodnutie odporkyne je vecne správne. Krajský súd na str. 2 - 4 svojho rozsudku podrobne popísal zistený skutkový a právny stav veci , konštatoval, že závery príslušných posudkov posudkových lekárov sú podľa názoru krajského súdu po stránke medicínskej zdôvodnené a v zásadných otázkach si vzájomne neodporujú.

Rozsudok krajského súdu napadla odvolaním navrhovateľka a žiadala, aby jej žiadosť bola spravodlivo posúdená a aby jej zdravotný stav bol preskúmaný objektívne. Považuje svoj psychický stav za veľmi zlý, veľmi pribrala na váhe, z dlhšej práce je vyčerpaná a z veľa vecí má strach.

Odporkyňa žiadala rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné potvrdiť. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 OSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 16. decembra 2015 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP).

Podstatou odvolania navrhovateľky v podanom odvolaní proti rozsudku krajského súdu je, že pre svoj zdravotný stav sa považuje za neschopnú vykonávať prácu a zamestnať sa a posúdenie svojho zdravotného stavu nepovažuje za objektívne.

Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom posudkových spisov a závermi jednotlivých posudkových lekárov konštatuje, že ich obsah zodpovedá zákonným kritériám stanoveným na posudky pre účely posúdenia invalidity. Posudky sú zrozumiteľné, úplné, vyporiadávajú sa so všetkými navrhovateľkou tvrdeniami a lekáorskými správami doloženými zdravotnými postihnutiami, tak ako je to uvedené aj v rozsudku krajského súdu.

Krajský súd uviedol podstatný, vecne a právne relevantný obsah posudkov vo svojom rozsudku a odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi krajského súdu, podľa ktorého rozhodnutie odporkyne nebolo dôvodné zrušiť pre nezákonnosť.

Predmetom konania v danom prípade je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne a nie vyhľadávanie a zadovážovanie dôkazov v prospech navrhovateľky. Keďže krajský súd zistil, že odporkyňa vo svojom rozhodnutí vychádzala z dostatočne zisteného skutkového stavu o zdravotnom stave navrhovateľky, ktorý vyplynul z odborných záverov k tomu povolaných posudkových lekárov, potom nepochybil, ak rozhodnutie odporkyne potvrdil.

Podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení poistenec je invalidný, ak pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje na základe a) lekáorských správ a údajov zo zdravotnej dokumentácie zdravotníckeho zariadenia a zhodnotenia liečby s určením diagnostického záveru, stabilizácie ochorenia, jeho ďalšieho vývoja, ďalšej liečby a b) komplexných funkčných vyšetrení a ich záverov, pričom sa prihliada na zostávajúcu schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť, zostávajúcu schopnosť prípravy na povolanie, možnosti poskytnutia pracovnej rehabilitácie alebo rekvalifikácie. (ods. 3, 4 cit. ust.) Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí. Jednotlivé percentuálne miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa nesčítavajú (ods. 6, 7).

V danom prípade posudkoví lekári podľa lekáorských správ zo 16.7.2013 a 13.12.2013 vyhotovených za účasti navrhovateľky, ktorá k posudkovým zisteniam nemala výhrady, dôvodne dospeli k záveru, že stanovená miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť za rozhodujúce zdravotné postihnutie 20 % nedáva podklad pre uznanie invalidity a priznanie invalidného dôchodku. Odvolací súd zistil, že posudky podali posudkoví lekári dlhodobo činní v posudkovej činnosti s kvalifikáciou pre posudkové lekárstvo a vo vzťahu k ich odborným záverom odvolací súd nemal dôvod pre pochybnosti. Navrhovateľka v odvolaní sama nepredložila žiadne lekárske nálezy, s ktorými by sa posudkoví lekári neboli zaoberali a ktoré by mohli odôvodniť potrebu ďalšej objektivizácie ich záverov.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP tak, že neúspešnému navrhovateľovi ich náhradu nepriznal a odporkyňa nárok na ich náhradu nemá.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.